

Cartells. Quan el secretari del jurat obrí la plica guanyadora...per poc que no perd l'equilibri. L'autora del dibuix seleccionat, que reproduïa els gegants amb tota mena de gràcia i detalls, era l'Emília Quirina, una calderina molt estimada. Durant els tres segons que els assistents van menester per reaccionar, el cap de colla es va recordar d'un mirall, als gegants locals els van pujar els colors a la cara i la cobla es va afanyar a interpretar una sardana de Francesc Mas per tal que aquella vila gironina se sobreposés a un dels desconcerts més agraiats de la seva història.

Joan Pinyol

FESTA MAJOR

És festa major a Caldes
els gegants no han arribat
ja és l'hora acordada
i la gent neguitejada
va esperant de bon grat.

De sobte, a la llunyania,
se sent un tamborineig suau,
també se senten unes gralles,
i a la gent com els hi plau!

Tot dansant vénen els gegants
de Caldes de Malavella,
sempre ben vestits i elegants.
L'Emília Quirina, en Claudi Calde-
rí, i
per suposat la gegantona
que fa un xic la boja perquè és pe-
titona. J

Ja ha començat la festa,
tothom balla ací i allà
perquè els gegants de Caldes
a tothom han engrescat.

Ara ja s'està fent fosc
i tothom va cap a casa
penso que també hi he d'anar
però em quedo allà a la plaça.

Aleix Farssac

Relats 2023

EL BAGUL DEL TRESOR

Hi havia una vegada un castell on vi-
vien tres cavallers que es deien Marc ,
Joan i Pau . Tots tres portaven espasa,
armadura , un trident i tenien un cavall.
El cavall d'en Marc era de color blanc ,
el d'en Joan era negre i el d'en Pau era
marró. El seu rei es deia Erik i tenia un
cavall fort , el més poderós i valent de
tots .

Una nit quan els cavallers estaven dor-
mint des del mar es va veure un vaixell
de pirates que venien a robar un bagul
ple de joies i monedes que tenia el rei
Erik guardat al castell.

Els cavallers es van despertar i van ama-
gar el bagul a les masmorres més ama-
gades del castell . Van tancar amb clau
perquè els pirates no poguessin entrar i
no el trobessin.

Quan els pirates van aconseguir entrar
al castell va començar la lluita i ...

La batalla era molt dura perquè els pira-
tes eren molts més i quan els cavallers ja
pensaven que perdrien va arribar el rei
Erik muntant el seu meravellós cavall
fort i juntament amb els seus cavallers
van aconseguir fer-los fora del castell.
Es van poder quedar amb el bagul per-
què els pirates no van aconseguir arri-
bar a les masmorres.

Finalment els pirates van haver de mar-
xar amb la cua entre cames i tots els que
vivien al castell ho van celebrar amb
una gran festa on van fer un homenat-
ge al rei i al seu cavall fort per haver-los
salvat.

Els pirates no van tornar mai més i tots
van viure feliços per sempre.

AIKA

EL DARRER CAVALL FORT

- Juguem a cavall fort? – va pro-
posar la Queralt.

- Segur que et guanyo! – va rep-
tar-la la Núria.

Com a única resposta, la Queralt li va
dedicar un somriure acompanyat d'una
mirada desafadora. Des de petites ha-
via estat el seu joc predilecte, quan el
pare de la Núria, en Roger, els va expli-
car la dinàmica, i des d'aleshores havien
viscut ple d'experiències juntes.

- Triem a sorts quin equip co-
mença ajagut: cara o creu? – va pregun-

tar la Queralt.

- Creu – va contestar de seguida
la Núria.

- Oh no, cara! – es va lamentar
la Queralt quan va aixecar la mà i va
veure el resultat del llançament de la
moneda.

Totes dues van riure, i van anar a buscar
als seus amics per a començar la partida
a aquell joc tan divertit. Un, dos, tres i
fins a quatre jugadors ja es trobaven fer-
mament asseguts a sobre les esquenes
de l'equip contrari. Quedava l'última
component: la Núria. Es va allunyar uns
quants metres per a agafar embranzida,
va començar a córrer, i quan es trobava
a sols tres passes del seu objectiu... un
fort tret es va sentir des del bosc, i ins-
tants després un pes mort queia al terra.

La Queralt s'eixuga una llàgrima que li
rellisca per la galta, revivint amb inten-
sitat el record massa recent de l'última
vegada que ha sentit el riure contagiós
de la Núria. Ara el cos reposa inert al
seu davant, tenint la cara desfigurada de
la por dels instants abans d'abandonar
aquest món. Mai es perdonarà haver
proposat anar a aquella zona a jugar,
malgrat saber que hi havia caçadors al
bosc que envoltava el descampat. La
seva dèria per a fer feliç a la Núria la va
encegar, i ara ha de patir les conseqüèn-
cies.

Pitverd

EL SOMNI DE LA SEVA VIDA

Hi havia una vegada, en un poble molt
llunyà hi vivia un llenyataire molt jove
que es deia Joaquim Carbó. Vivia al mig
d'un camp verd i florit, en una casa de
fusta. El que més desitjava era ser es-
criptor, però sabia que tenia un llarg
camí per endavant per arribar a ser-ho.
En Joaquim tenia una mare molt esti-
mada que li preparava el sopar cada dia.
Un dia quan el va cridar per sopar, va
pensar que podria anar-se'n de viatge a
Nova York per intentar convertir-se en
un gran escriptor. Quan va ser a taula li
va explicar a la seva mare la gran idea.
La mare es va quedar bocabadada.

La setmana següent, ja tenia les maletes
preparades i va marxar. Quan va arribar
al seu destí es va allotjar a l'Hotel Rimi-
res Obertura. Va anar directe a l'escrip-